

могло да я подигне: била много тежка. Тогава то се спустнало, стигнало господаря си и започнало да го лае, като се повръщало пакъ назадъ, за да му обърне внимание, че торбата е паднала. Търговецътъ не се същаль и продължаваль да препуска коня. Кучето започнало да скача върху стремената, хапъло краката му и пакъ се повръщало назадъ, дано господарътъ му види, че нѣма торбата. Спускало се наново върху коня, хапъло краката му, но нищо не помогнало: търговецътъ все караль и караль.

И понеже кучето все повече налитало да хапе ту коня, ту него по краката имъ, търговецътъ почналь немилостиво да му нанася удари съ камшика си. Кучето жално виело отъ болки, но все пакъ лаело и хапъло коня по краката. Тогава търговецътъ помислиль, че кучето му е побѣснѣло и, колкото да му било жалъ, извадилъ пищова и гръмналь върху кучето.

— А-а-а! . . . — извикаха въ единъ гласъ всички деца.

Дѣдо Нейко продължи:

— Кучето се преметнало съ жаленъ вой и паднало на земята, а търговецътъ, за да не го гледа, какъ се мжчи, препустналь напредъ. Като се отдалечилъ доста, той се обърналь да види, какво прави кучето, и . . . съ ужасъ забелязаль, че нѣма торбата.

— Ехъ, чакъ сега, когато уби хубавото куче! — негодуваха децата.

— Да, деца, чакъ сега. И търговецътъ разбраль вѣрността на кучето си, разбраль и грѣшката си, препустналь коня обратно. Като стигналь на мѣстото, гдето бѣ го застреляль, той видѣль само локва кръвъ, а кучето го нѣмало. Видѣль още, че струйка кръвъ водѣла назадъ по пѣтя. И по нея той стигналь до торбата съ паритѣ. До нея едва дишало лежало вѣрното му куче.

Търговецътъ бързо слѣзъль отъ коня, приближилъ се до вѣрното си куче, започналь да го милва и заплакаль. А кучето отворило очи и, като видѣло господаря си при торбата съ паритѣ, съ свѣтнало отъ радостъ очи близнало ржцетѣ му и издѣхнало.

Настана гробна тишина. А после почти всички деца скочиха, затекоха се къмъ кученцето и всѣко искаше да го вземе. Дѣдо Нейко го предаде на малкото Коле, тъй като тѣхниятъ Шарко наскоро умрѣ.

Доволни, децата последваха дѣда Нейка къмъ село.

Н. Зидаровъ

